

Publicerad 2009-08-26 20:22 av J P

..

Alingsås

Jag lyssnar till orden från
världens räddaste man
i alla fall enligt honom själv

Och utan dig är det så lätt
att känna likadant

Vart jag än tittar, vad jag än gör
så finns du inte här
men din vackra silluett
spelar fortfarande förförande
melodier i ögonvrån

Vi är maskiner och djur
följer monotona mönster
vi bäddar ner oss under
lakan av hopp och ber till
någon överlägsen gud

Vi är maskiner och egon
som väntar på att bli räddade

Vi alla kommer någon gång
lämna världens räddaste mans stad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren J P med Poeter.se id #10757 innehar upphovsrätten